

disponibile prin Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă cum sunt de faptul că stau la acest pupitru înaintea dumneavoastră și că dumneavoastră stați înaintea mea în această conferință.

Fiți puternici! Trăiți cu credință în acord cu principiile Evangheliei chiar dacă alții din jurul dumneavoastră nu o fac deloc. Apărați-vă crezurile în mod civilizată și cu înțelegere, dar apărați-le! De-a lungul istoriei, multe glasuri înspirate, inclusiv cele pe care le veți auzi în cadrul acestei conferințe și cel pe care tocmai l-ați auzit, al Președintelui Thomas S. Monson, v-au îndrumat către cărarea uceniciei creștine. Este o cărare strâmtă și o cărare îngustă, nu foarte flexibilă în anumite locuri, dar poate fi palpitanță și parcursă cu succes având „fermitate în Hristos... o strălucire perfectă a speranței și o iubire de Dumnezeu și de toți oamenii”¹⁹. Urmând cu curaj o astfel de cărare, veți dezvolta o credință de neclintit, veți găsi adăpost împotriva vânturilor potrivnice care bat, chiar a săgeților în vârtejuri, și veți simți tăria Mântuitorului nostru asemenea unei stânci, pe care, dacă vă clădiți o ucenicie statornică, *nu puteți* cădea.²⁰ În numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Iacov 1:8.
2. 1 Nefi 19:9.
3. 1 Corinteni 12:31; Eter 12:11.
4. Evrei 11:32–38.
5. 1. Matei 23:37–38.
6. Exodul 3:8.
7. Vezi Exodul 20:3–17.
8. 2 Cronici 18:7.
9. Mosia 13:4.
10. Isaia 30:9–11.
11. Vezi Henry Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today* (1978), p. 15–16.
12. Vezi Matei 5:29–30.
13. Matei 10:34.
14. Marcu 5:17.
15. Vezi Matei 9:34.
16. Ioan 15:12.
17. Ioan 14:15.
18. Matei 5:19; subliniere adăugată.
19. 2 Nefi 31:20.
20. Vezi Helaman 5:12.

Vârstnicul Ronald A. Rasband
din Președinția celor Șaptezeci

Povara plăcută a uceniciei

Este un privilegiu să ne susținem conducătorii; acesta este asociat cu responsabilitatea personală de a purta împreună povara lor și a fi ucenici ai Domnului.

Anul trecut, pe data de 20 mai, o tornadă puternică a provocat pagube majore în suburbiile orașului Oklahoma, din centrul Americii, distrugând o zonă de peste 1,6 km lățime și de 27 de km lungime. Această furtună, formată dintr-o serie de tornade devastatoare, a schimbat peisajul și viețile oamenilor din acea zonă.

La doar o săptămână după acea furtună, am fost desemnat să vizitez zona în care casele și bunurile oamenilor fuseseră împrăștiate prin toate acele cartiere răvășite, în care totul era la pământ.

Înainte să plec, am vorbit cu iubitul nostru profet, președintele Thomas S. Monson, care se bucură enorm de astfel însărcinări în slujba Domnului. Cu respect față nu numai de oficiul dânsului, ci și de bunătatea sa, am întreat: „Ce vreți să fac? Ce vreți să spun?”

Dânsul mi-a luat ușor mâna, așa cum ar fi făcut cu fiecare dintre victime și fiecare dintre cei care ajutau în urma distrugerii ce avusese loc acolo, și a spus:

„În primul rând, spune-le că îi iubesc.

În al doilea rând, spune-le că mă rog pentru ei.

În al treilea rând, te rog să le mulțumești tuturor celor care ajută”.

Ca membru al Președinției celor Șaptezeci, puteam simți greutatea de pe umerii mei în cuvintele adresate de către Domnul lui Moise:

„Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor...”

Eu Mă voi coborî și îți voi vorbi acolo; voi lua din Duhul care este peste tine [Moise] și-L voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului și să n-o porți tu singur”¹.

Acestea sunt cuvinte din vechime și, totuși, căile Domnului nu s-au schimbat.

În prezent, în cadrul Bisericii, Domnul a chemat 317 bărbați să slujească în opt cvorumuri în calitate de Cei Șaptezeci, pentru a-i sprijini pe cei Doisprezece Apostoli să ducă sarcina pusă pe umerii Primei Președinții. Accept cu bucurie din toată inima acea responsabilitate, așa cum o fac și frații mei în slujire. Totuși, noi nu suntem singurii care participă la

această lucrare glorioasă. Pretutindeni, ca membri ai Bisericii, avem cu toții ocazia minunată să binecuvântăm viețile altora.

Aflasem de la profetul nostru drag ce aveau nevoie oamenii afectați de furtună – dragoste, rugăciuni și apreciere pentru ajutorul primit.

În această după-amiază, fiecare dintre noi va ridica mâna dreaptă în unghi drept și-i va susține pe membrii Primei Președinții și pe cei ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli ca profeți, văzători și revelatori ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Acest lucru nu este doar o simplă formalitate și nici nu este limitat doar la cei care sunt chemați să slujească în calitate de oficanți generali ai Bisericii. Este un privilegiu să ne susținem conducătorii; acesta este asociat cu responsabilitatea personală de a purta împreună povara lor și a fi ucenici ai Domnului Isus Hristos.

Președintele Monson a spus:

„Suntem înconjurați de cei care au nevoie de atenția, încurajarea, sprijinul, alinarea, bunătatea noastră – fie ei membri ai familiei, prieteni, cunoștințe sau străini. Noi suntem mâinile Domnului aici, pe pământ, având porunca de a-i sluji și de a-i ridica pe copiii Săi. El Se bazează pe fiecare dintre noi ...

«Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați... Mie Mi le-ați făcut» [Matei 25:40]².

Vom răspunde noi cu dragoste atunci când ni se va oferi ocazia să facem o vizită, să sunăm pe cineva la telefon, să scriem un bilețel sau să petrecem o zi având grijă de nevoile altora? Sau vom fi ca tânărul care a afirmat că ține toate poruncile lui Dumnezeu:

„Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinerețea mea; ce-mi mai lipsește?»

«Dacă vrei să fii desăvârșit», i-a zis Isus, «du-te de vinde ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer! Apoi vino și urmează-Mă»³?

Tânărul era chemat la o slujire mai măreață alături de Domnul pentru a face lucrarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, totuși el a refuzat, „pentru că avea multe avuții”⁴.

Dar bunurile noastre materiale? Vedem ce poate face o tornadă cu acestea în numai câteva minute. Este atât de important ca fiecare dintre noi să se străduiască să-și strângă comori spirituale în ceruri – folosindu-și timpul, talentele și libertatea de a alege în slujba lui Dumnezeu.

Isus Hristos continuă să ofere chemarea: „Vino și urmează-Mă”⁵.

El a străbătut pământul Său natal în mod altruist, alături de cei care Îl urmau. El continuă să meargă alături de noi, să ne fie alături și să ne conducă. A-I urma exemplul perfect înseamnă a-L recunoaște și a-L cinsti pe Salvator, care ne-a purtat toate poverile prin ispășirea Lui sacră și salvatoare, dovada supremă de slujire. El cere de la fiecare dintre noi să putem și să dorim să luăm asupra noastră „povara” plăcută a uceniciei.

Pe când mă aflam în Oklahoma, am avut ocazia de a mă întâlni cu câteva dintre familiile afectate de tornadele puternice. În timp ce vorbeam cu familia Sorrels, m-a impresionat în mod deosebit experiența fiicei lor, Tori, care era atunci în clasa a cincea la școala gimnazială Plaza Towers. Ea și mama ei sunt alături de noi astăzi.

Tori și un grup mic de prieteni ai ei s-au înghesuit în baie pentru a se adăposti de tornada care distrugea școala. Ascultați cuvintele lui Tori despre întâmplările din acea zi, citez:

„Am auzit cum ceva a lovit acoperișul. Credeam că este doar grindină. Sunetul a devenit din ce în ce mai puternic. Am rostit o rugăciune ca Tatăl Ceresc să ne protejeze pe toți și să ne păstreze în siguranță. Dintr-odată, am auzit un sunet puternic ca de aspirator, iar acoperișul a dispărut de deasupra

capetelor noastre. Vântul puternic și resturile de materiale care zburau în jur mă loveau peste tot. Afară se întunecase și cerul părea să fie negru, dar nu cerul se vedea – ci interiorul tornadei. Am închis, pur și simplu, ochii, sperând și rugându-mă să se termine curând.

Dintr-odată, s-a făcut liniște.

Când am deschis ochii, am văzut un indicator rutier chiar în fața ochilor mei! Aproape că-mi atingea nasul⁶.

Tori, mama ei, trei dintre frații ei și mulți alți prieteni care se aflau cu ea la școală au supraviețuit în mod miraculos acelei tornade; șapte dintre colegii ei nu au supraviețuit.

În acel sfârșit de săptămână, frații care dețineau preoția au oferit multe binecuvântări membrilor care suferiseră de pe urma furtunii. M-am simțit umil să-i ofer o binecuvântare lui Tori. Când mi-am așezat mâinile pe capul ei, un pasaj preferat din scripturi mi-a venit în minte: „Eu voi merge în fața voastră. Voi fi la dreapta voastră și la stânga voastră și Spiritul Meu va fi în inima voastră și îngerii Mei în jurul vostru pentru a vă susține”⁷.

Am sfătuit-o pe Tori să-și amintească ziua când un slujitor al Domnului și-a așezat mâinile pe capul ei și i-a spus că fusese protejată de îngeri în timpul furtunii.

Ajutorul oferit pentru a ne salva unii pe alții, în orice situație, reprezintă o dovadă eternă de iubire. Aceasta este slujirea la care am fost martor în acea săptămână, în Oklahoma.

Adesea ni se oferă ocazia de a-i ajuta pe alții când se află la nevoie. Ca membri ai Bisericii, avem cu toții responsabilitatea sacră de a ne „[purta] greutatea unuia altuia, pentru ca ele să fie ușoare”⁸, de a „[jeli] împreună cu cei care jelesc”⁹, de a „[înălța] mâinile obosite și [întări] genunchii care se clatină”¹⁰.

Frați și surori, cât de recunoscător este Domnul pentru fiecare dintre dumneavoastră, pentru nenumăratele ore și fapte de slujire, mici sau mari, pe care le oferiți cu atâta bunăvoință în fiecare zi!

Regele Beniamin ne-a învățat, în Cartea lui Mormon, că, „atunci când sunteți în slujba aproapelui, sunteți numai în slujba Dumnezeului vostru”¹¹.

Dacă ne concentrăm asupra slujirii fraților și sorerilor noastre, putem fi îndrumați să luăm decizii inspirate în viețile noastre zilnice și pregătiți să prețuim și să iubim ceea ce iubește Domnul. Făcând aceasta, mărturisim prin înseși viețile noastre că suntem ucenicii Săi. Când suntem angajați în lucrarea Sa, simțim Spiritul Său alături de noi. Creștem în mărturie, credință, încredere și dragoste.

Eu știu că Mântuitorul meu, Isus Hristos, trăiește și că El vorbește către și prin profetul Său, președintele nostru drag, Thomas S. Monson, în aceste zile în care trăim.

Mă rog ca noi să găsim, cu toții, bucuria care vine din slujirea sacră de a ne purta poverile unii altora, chiar și pe cele simple și mici, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Numeri 11:16–17.
2. Thomas S. Monson, „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?”, *Liahona*, nov. 2009, p. 85, 87.
3. Matei 19:20–21.
4. Matei 19:22.
5. Matei 19:21.
6. Experiența Victoriei (Tori) Sorrels, relatată în data de 16 ianuarie 2014.
7. Doctrină și legăminte 84:88.
8. Mosia 18:8.
9. Mosia 18:9.
10. Doctrină și legăminte 81:5.
11. Mosia 2:17.

